

Vršovice 20.1.2013

Pozdrav: Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, společně se smíme radovat z Božího pozvání do společenství těchto bohoslužeb i hostiny našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista.

Píseň: 161 sl.1 Tebe, Bože, chválíme

Introit: Hospodin kraluje, plésej země a vesel se ostrovů všecko množství. Oblak a mrákota jsou kolem něho, spravedlnost a právo jsou pilíře jeho trůnu. Nebesa hlásají jeho spravedlnost a všechny národy vidí jeho slávu. Ž 97,1.2.6

Píseň: 184 Ostříhej mne z vysokosti

Modlitba: Pane Bože, náš Otče, dnes toho máme moc za co děkovat. Promítají se nám před očima celé roky, kdy jsme společně směli zažívat Tvoji milost. Kdy sis nás vedl po svých cestách, kdy jsi nás upozorňoval, když jsme zapomínali, proč tu jsme jako sbor Tvé církve.

Chceme Ti děkovat, že jsi před námi otevíral Písma a dával nám poznávat, kdo to je Ježíš z Nazareta. Jaká je Jeho cesta v životech našich, v životech našich dětí a vnoučat. V životě tohoto světa. Děkujeme, že jsi nám dával poznávat tohoto Ježíše jako Krista, Spasitele.

Chceme před Tebou vyznat, jak moc nás trápí, že neumíme být dobrým svědectvím o naději evangelia. Jak moc nás trápí, jako moc nad námi má hřích. A moc Ti děkujeme, že smíme přicházet ke Tvému stolu a přijímat posilu, povzbuzení, naději.

Prosíme, aby tato naděje zněla pro všechny, kdo ji touží slyšet. Amen.

Slovo dětem: narozeniny Toníka Míky

Píseň: S125 Jen Ty, Pane můj

Čtení: Mk 9,2-9

Píseň: 435

Text: Mk 8,1-9

Haleluja. Panovníku, chci ti mezi lidmi vzdávat chválu, mezi národy ti budu zpívat žalmy. Haleluja. (Psa 57:10 CEP)

První informace, kterou dostáváme z textu z 8. kapitoly, je, že lidé mají hlad. To je něco, co víme. Víme, že problémem kolem nás, je hlad. Lidé přišli, aby naslouchali Ježíšovi - asi z nejruznějších důvodů. Aby dostali zajímavé informace, dostali naději, že by třeba život mohl být

jiný. A do toho krásného snění najednou přichází realita. Lidé mají hlad. Ovšem zajímavé je, že si toho z učedníků nikdo nevšiml. Uvědomili si to až ve chvíli, kdy je Ježíš zavolal a řekl jim to.

Ta realita nás zaskočí. Jak tuto situaci řešit? I učedníci pouze krčí rameny - „vždyť tady není nic k jídlu!“. Ježíšova odpověď je jasná a zároveň nás trochu vyvádí z konceptu. Vždyť jste tu vy! Vy můžete! Podívejte se, co máte s sebou. Vy máte kde brát. Počet chlebů, které měli s sebou může provázet trpké pousmání. Ano, jsme tu my, něco s sebou máme, ale pro zástup to není řešení. Vzpomínám si na rozhovor s konfirmandkami a na otázku, jak my můžeme ovlivnit dění kolem nás. Vždyť jsme na to příliš slabí! Lidé, kteří mají hlad, ať už obrazně nebo doslova, je příliš mnoho.

Zvrat způsobuje Ježíšova přítomnost. Ten obraz je mohutný, je úchvatný. Ježíš láme chleby a učedníci jdou a rozdávají ho. Jsou chvíle, kdy mám pocit, že bych u tohoto obrazu nejraději zůstal. Ježíš dává učedníkům a ti jdou za všemi, kdo mají hlad. Neptají se, nekádrují, rozdávají z toho, co dostali.

Ale tento obraz je zároveň zavazující. A také zničující. To máme být my! My víme, kde je ten skutečný chléb. My máme jít a nabízet ho všem, kdo mají hlad. A my se vidíme a uvědomujeme si, že tu stojíme před hladovými a máme prázdné ruce. Že nám nějak ten Ježíšův dar vypadl z ruky. To je něco, co církev, co nás, stravuje. Víme, co všechno bychom měli. Úplně čerstvě - bylo první kolo prezidentských voleb a rozhodně nebyli křesťané stranou mnohé hysterie, která se rozpoutala a která stále trvá. Jakoby tady šlo o to nejzásadnější v našich životech. Jakoby ti, kteří volí jinak než my, byli viníky všeho špatného, co nás může potkat. Já nezpochybňuji, že někteří kandidáti jsou pro mě nevolitelní, že využívají těch nejhorších vlastností člověka a tím jsou nebezpeční. Pouze upozorňuji na nebezpečí, které není o nic menší - že se stáváme součástí zloby a nevíme, jak z ní ven. Že se stáváme součástí moralizování a útoků bez vnímání člověka. A uvědomujeme si to v mnoha dalších otázkách.

To, co se tu děje, je soustředění pouze na to, co bychom my měli. A Ježíš nám do toho jakoby zapadá. Zasadili jsme ho do našeho vzorce. Bereme ho do svých problémů, do svých úvah, vsouváme do Jeho úst a do Jeho jednání své názory. A On se tak stává jedním z nás. Jakoby Ježíš byl pouze tím, jak ho vidíme, jakoby byl pouze naší součástí. Jako bychom v Jeho působení vnímali pouze horizontální rovinu. Ona je nesmírně důležitá. V

této rovině jsou lidé kolem nás. V této rovině jsou vztahy, které jsou v našich životech určující. Stačí naslouchat a slyšíme - je důležité zlepšit vztahy, je důležité zlepšit jejich kulturu. A my jsme vtaženi do této role. Církev káže morálku. A najednou mluvíme jenom o tom. Mluvíme tak, jako lidé kolem nás. Ono to není špatně - naopak, my žijeme ve stejných životních souřadnicích. Kdybychom to popírali, je to jakýsi paralelní život. Nereálný život. Ale jestliže nevíme o ničem víc - je to málo. Jakoby se Ježíš z Nazareta pak ztrácel v tom našem zmatku.

Do těchto úvah přichází příběh proměnění na hoře. Jeho děj se vlastně začíná už po události nasycení zástupů. Učedníci přemýšlí nad tím, kým Ježíš vlastně je. Ale zůstávají v těch svých představách, ve svém zařazení - naprosto zřetelně se to ukazuje v Petrově vyznání v Ceasareji Filipově. „Ty jsi Mesiáš. Můj Mesiáš.“ A to se teď mění. Mění se úhel pohledu. A nás vlastně léká. Málokdy jsem na tento text kázal. Co s ním? Nejsou tam lidé. Jakoby tento příběh byl odjinud, jakoby se mě netýkal.

A on skutečně odjinud je. Hned na začátku textu čteme dvě zásadní informace. Ježíš vzal učedníky na vysokou horu a byl proměněn před jejich očima. Je tu naprosto jiná perspektiva v pohledu na Ježíše. Mnoho toho zůstalo pod horou, teď jde pouze o to, jak Ježíše učedníci vidí. Byl proměněn před jejich očima. Vidí postavu v zářivě bílém šatě, postavu, jakou popsal ve svém vidění prorok Daniel. Ale tato postava Syna člověka, který je rozhodující silou, podle které se budou posuzovat lidské životy, je ten „jejich“ Ježíš. Ten náš Ježíš. On je tedy tím, kdo je rozhodující pro naše životy, pro celé lidské dějiny. Ne On nám, ale my Jemu se máme připodobňovat.

Tuto Ježíšovu roli jen zdůrazňují postavy Mojžíše a Eliáše, tedy ti, kteří mají přijít na tento svět v jeho rozhodujících chvílích, ve chvíli soudu tohoto světa. V tomto odkazu na rozhodující chvíle lidského života se znovu vidím jako v zrcadle při pohledu na učedníky. „Zůstaňme tady. Postavíme tři stany a bude nám spolu dobře.“ Hlavně nepokračovat v cestě vstříc naplnění Ježíšovy předpovědi utrpení. Hlavně aby přece jen všechno bylo po našem. Odpověď je velice rázná: „Toto je můj milovaný Syn, toho poslouchejte“. Ne my a naše představy, ale Ježíš je tím, který naplňuje Boží vůli v našich životech i v celém stvoření. Jeho cesta odpuštění, pomoci, naděje pro ty nejubožejší. Naděje pro všechny ty, kteří mají hlad.

To znovu uvidíme vzápětí. Když budeme číst dál Markův text, zjistíme, že

hned poté, co se Ježíš s učedníky vrátili z hory, uvidí zástup. A uvidí zoufalého otce, který hledá pomoc pro svého syna. I tohoto otce se synem chtěl Petr nechat pod horou, aby nerušili ten silný zážitek proměnění. Ale Ježíš, právě proto, že je Synem Božím, vstupuje do lidských vztahů a bolestí a proměňuje je. Uzdravuje chlapce, sytí hladové, odpouští hříšníkům. Tento Ježíš, Boží Syn, ukřižovaný a vzkříšený provází i své nechápající učedníky. Provází i nás. Ať už se naše cesty tak trochu rozejdou, Ježíš bude s námi. A bude nám všem nabízet místo u svého stolu. Tak jako dnes. Bohu buď díky. Amen.

Píseň: Sl66 Kristus je má síla i spasení

Vyznávání vin: Ztišme se společně před naším Pánem a vyznejme všechno, co nás trápí, z čeho máme obavy. Všechno a všechny, které mu chceme v tichosti nebo nahlas odevzdat tváří v tvář jeho milosti a lásce, ve které nás zve ke svému stolu jako své děti.

Pane, vyznáváme se Ti z nedostatku odvahy víry. Že se lekáme budoucnosti, že se lekáme všeho, co nemůžeme ovlivnit. A jsme tak špatným svědectvím o Tvé naději.

Vyznáváme, že v tom nejsme lepší než ostatní lidé. Že spolu s nimi neseme vinu na bídě tohoto světa. Kdo tak spolu se mnou vyznává, společně vyznej: Vyznávám.

A přece zároveň vyznáváme, jak moc potřebujeme život, který nám nabízíš. Jak moc se těšíme ke stolu, který jsi pro nás připravil. Přece před Tebe předstupujeme s nadějí na odpuštění pro milost Tvého Syna Ježíše Krista, který za nás zemřel a pro nás je živ. Věříme v moc jeho smrti a vzkříšení. Potvrďme hlasitě: Věříme.

Pamětlivi toho, že Bůh v Kristu odpustil nám, odkládáme nyní všechn hněv i výčitky a odpouštíme těm, kdo nám ublížili. Vyznejme to hlasitě pro lásku Kristovu: Odpouštíme.

Slovo milosti: Boží milost i v našich životech otevírá výhled naděje a my se o tom smíme ujistit ve slovech, která i nám nabízí autor epištoly Židům: 'Toto je smlouva, kterou s nimi uzavřu po oněch dnech, praví Pán; dám své zákony do jejich srdce a vepíšu jim je do mysli; na jejich hříchy a nepravosti už nikdy nevzpomenu.'

Žd 10,16n

Pozdravení pokoje: O tuto naději Boží milosti se smíme navzájem podělit a podat si navzájem ruce na znamení odpuštění, bratrství a jednoty Kristova lidu a pozdravit jeden druhého se slovy: Pokoj tobě.

Modlitba: Otče, děkujeme ti,

neboť ty jsi náš Bůh.

Nebe a země a všechno, co žije,

ti vděčí za svůj původ.

Tvé světlo osvětlilo svět

a dalo povstat životu;

člověka jsi stvořil podle svého obrazu,

řídil jsi jeho cestu

a vedl jsi ho svým přikázáním.

Slyšel tvé slovo z úst tvých poslů,

nám všem jsi řekl své věčné Slovo:

v Ježíši Kristu, tvém Synu.

V něm máme život.

Jeho Duch lásky je tím Duchem, který nás učí

chválit tebe, našeho Otce,

tobě děkovat,

tebe oslavovat

a tebe vyznávat:

Svatý, svatý, svatý jsi, Hospodine zástupů, plná jsou nebesa i země tvé slávy. Požehnaný, který přicházíš ve jménu Páně. Hosana na výsostech!

Slova ustanovení: Poslyšte slova ustanovení svaté večeře Páně: „Já zajisté přijal jsem ode Pána, což i vydal jsem vám, že Pán Ježíš v tu noc, v kterouž zrazen jest, vzal chléb a díky činiv, lámal a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé, kteréž se za vás láme. To čiňte na mou památku. Takž i kalich, když povečeřel, řka: Tento kalich je ta nová smlouva v mé krvi. To čiňte, kolikrát koli píti budete, na mou památku. Nebo kolikrát byste koli jedli chléb tento a z kalicha toho pili, smrt Páně zvěstujete, dokud nepřijde.“

(1K 11,23-26)

Apoštolské vyznání: Chceme se touto svátostí posilnit ve víře. Nejen sami pro sebe, ale v jednotě církve Kristovy, ve společenství s křesťany všech generací a národů. Vyznejme tedy spolu s nimi slovy Apoštolského vyznání víry:

Sbor: Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, v svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný. Amen.

Píseň: Při vysluhování svaté večeře Páně Budeme společně zpívat píseň
308
461

Pozvání: Ježíš Kristus každého z nás zve: „Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.“ I my se tedy nyní smíme odvážit přistoupit ke stolu, který je pro nás připraven.

Přijímání: Společenství těla Kristova.
Společenství krve Kristovy.

Propouštění:

Spustí-li se lijavec nebo padá-li sníh z nebe, nevrací se zpátky, nýbrž zavlažuje zemi a činí ji plodnou a úrodnou, takže vydává símě tomu, kdo rozsívá, a chléb tomu, kdo jí. Tak tomu bude s mým slovem, které vychází z mých úst: Nevrátí se ke mně s prázdnou, nýbrž vykoná, co chci, vykoná zdárně, k čemu jsem je poslal. "S radostí vyjdete a budete vedeni v pokoji." Izajáš 55:10-12a

Plni Ducha zpívejte společně žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Zpívejte Pánu, chvalte ho z celého srdce a vždycky za všechno vzdávejte díky Bohu a Otci ve jménu našeho Pána Ježíše Krista.

Efezským 5:19n

Kdo je v Kristu je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové.

2K 5,17

Píseň: 397 sl.1-4.10-13 Radujme se vždy společně

Požehnání staršovstvem - Tomáš Vokatý

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: A za to se modlím, aby se vaše láska ještě víc a více rozhojňovala a s ní i poznání a hluboká vnímavost; abyste rozpoznali, na čem záleží, a byli ryzí a bezúhonní pro den Kristův, plní ovoce spravedlnosti, které z moci Ježíše Krista roste k slávě a chvále Boží. (Phi 1:9-11 CEP)

Požehnání: A pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum, hájiti bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši. (Phi 4:7 BKR)

Píseň: S186 Moc předivná